

UHŘÍNĚVESKÉ

OBČANSKÉ NOVINY

facebook/obcanuhrineves

www.obcanuhrineves.cz

číslo 4/červen 2021

DEVĚTÁCI A KOMENSKÝ

Ve škole Bratří Jandusů vyzkoušeli s dětmi za koronavirové epidemie metodu učitele národů.
str. 2-3

CO SE STALO NA RADNICI?

Radní Štěpán Zmátlo hledá příčiny vleklé krize na radnici Prahy 22.
str. 4-5

EKOBYTY EKOSPOLU

Jak jsme se všichni občané Uhřetěvsi, Pitkovic a Hájků složili na miliardáře Evžena Korce.
str. 7-8

PROČ se daří v Základní škole Bratří Jandusů překonávat izolaci žáků při distanční výuce? Hovořili jsme se zástupkyní ředitelky Jitkou Rothovou, která využila staříčků postup Jana Amose Komenského. Rádi bychom o podobných pozitivních tématech psali především také nadále, ale musíme mít na paměti i základní potřeby naší obce. A ty bohužel souvisí s vleklou krizí na radnici, která po odvolání starosty Vojtěcha Zelenky a jeho neúspěšném pokusu o znovuzvolení nedávno vyvrcholila rezignací čtyř radních.

PROČ k tomu došlo a jaký je názor jednoho ze zbývajících radních, který odmítl opustit bitevní pole, ve němž se hraje o čistotu mnohamilionových zakázek?

Náš spolupracovník Tomáš Mašinda se v závěru listu pozastavuje nad tím, **PROČ** se po demokratickém odvolání starosty obce nechopí vesla zvolení mís-

tostarostové a **PROČ** pro rozvoj obce, do jejíhož čela byli zvoleni, nechtějí pracovat. Přitom právě oni přispěli k rozpadu radniční koalice, i když se snaží hledat příčinu v radniční opozici, v působení „temných sil“, nebo dokonce v „podvratném vlivu“ našich občanských novin.

Situace dospěla tak daleko, že po zákazu používat radniční znak a ignorování našich žádostí o jejich vlastní příspěvek na naše stránky odmítají dávat koaliční radní našim spolupracovníkům pro náš list rozhovory. **PROČ**, když právě konfrontace názorů vede v demokratické společnosti k tolik žádoucímu konsenzu? **PROČ** bychom si ale kvůli pár lidem, kteří nechápou roli veřejného činitele, kazili léto? Zveme vás proto také na prohlídku do uhřetěveského děkanství, a přejeme vám, abyste si krásné letní dny, tentokrát snad již bez roušek a respirátorů, příjemně užili.

SČÍTÁNÍ LIDU 2021

Český statistický úřad na základě zákona řídil, koordinoval a zabezpečoval sčítání lidu, domů a bytů, které skončilo 11. května 2021. Jak spolupráce s městy a obcemi probíhala, jaké nové výsledky jim po deseti letech získaná data o obyvatelstvu přinesou a jak je mohou starostové využít?

Ptáme se osoby nejpovolanejší – Ing. Marka Rojíčka, Ph.D., předsedy ČSÚ:

„Jsem velmi rád, že mohu potvrdit nadstandardně dobrou spolupráci s obcemi, městy či městskými částmi. Zákon o sčítání lidu, domů a bytů je zapojil do projektu sčítání zejména informační povinností k občanům, případně asistencí v problémových lokalitách. K informování veřejnosti využily obce svých zpravodajů, webových stránek, případně sociálních sítí či obecního nebo mobilního rozhlasu. Český statistický úřad byl od začátku v kontaktu se Svazem měst a obcí a také se Sdružením místních samospráv a využíval jejich informační kanály. Všechny obce byly také opakovaně osloveny prostřednictvím datových schránek, navíc jsme jim nabídli možnost průběžně sledovat míru sečtenosti bytů v jejich katastru a připravili pro ně informační balíčky obsahující všechny podstatné informace o průběhu sčítání. Těsná spolupráce probíhala už ve fázi územní přípravy, kdy se obce podílely na zpřesňování údajů o domech v Registru územní identifikace a nemovitostí a také seznamu bytů, které jsou v jejich

vlastnictví. Řada obcí také aktivně pomáhala občanům asistencí při vlastním sčítání, o čemž jsem měl možnost se osobně přesvědčit při svých návštěvách některých starostů. Z výsledků sčítání budou pro ně určitě nejzajímavější údaje o počtu skutečně bydlících občanů, jejich věkové, vzdělanostní, národnostní či profesní struktuře. Tyto údaje pak mohou promítnout do svých demografických projekcí a na základě toho zpřesnit plány na výstavbu a rozvoj infrastruktury. Jako obyvatel Uhřetěvsi jsem přesvědčen, že to významně přispěje k řešení potřeby školek, škol či sociálních zařízení v naší obci.“

Ing. Marek Rojíček, Ph.D.

CESTA DO HLUBIN DUŠÍ DEVÁČKŮ

ŠKOLA BRATŘÍ JANDUSŮ POMÁHÁ ŽÁKŮM PŘEKONÁVAT KORONAVIROVOU BUBLINU

Lze-li na koronavirové pandemii najít něco pozitivního, pak je to rozvíjení alternativních pedagogických metod a práce s dětmi školou povinnými. Platí to i o distančním vzdělávání, které se nepochybně stane v odpovídajícím měřítku pevnou součástí školní výuky, ale ne její úplnou náhradou. Výuka bez osobních kontaktů prohlubuje odloučení od školních kamarádů, lásek a přátel. Když to tedy nejde osobně, tak sáhla magistra Jitka Rothová, zástupkyně ředitele Základní školy Bratří Jandusů v Uhříněvsi, členka Zastupitelstva MČ Praha 22, po skoro tři sta let staré metodě Komenského s fiktivními dopisy.

V nich totiž nejen žáci projeví větší mnohem více otevřenosti, pravdomluvnosti a upřímnosti než v komunikaci z očí do očí. Tak představila úvodem našeho povídání svou práci zkušená pedagožka s literárními zkušenostmi, učitelka jazyka českého a literatury Jitka Rothová.

„V distanční době, s omezenými osobními vztahy, jsem hledala způsob, jak umožnit žákům na-

vázat alespoň písemný kontakt se svými blízkými či osobami veřejně známými. Náhradou za omezení přímé komunikace jsem dala žákům za úkol napsat fiktivní dopisy. V loňské osmé třídě byly adresáty osoby nejbližší a v letošní třídě deváté osoby veřejně známé. Žáci se zároveň procvičili ve slohových dovednostech, schopnosti osobní prezentace a také v normální gramatice.“

Z NEJBLIŽŠÍCH ZVÍTĚZILY MAMINKY

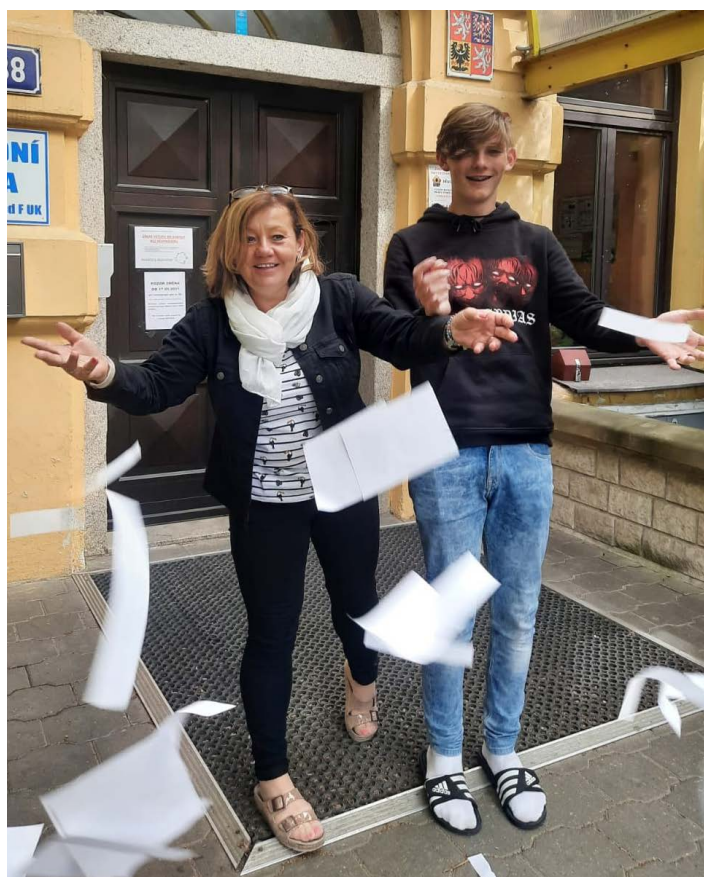
Mezi adresáty osob nejbližších zvítězily na celé čáře maminky žáků. Dopisy obsahovaly velmi upřímná, dojmavá a lidsky až slzavá vyznání lásky k nim. Jsme přesvědčeni, že v přímém oslovení maminek by tak hezká a přímá slova nezvolili žáci

ti, jak to mám se svými emocemi, jak to mám s otevíráním se pro ostatní, jak mám problém mluvit o tom, jak se cítím, protože tím nechci otravovat ostatní, a ty jsi mi odpověděla, že tebe můžu otravovat kdykoliv“, „Zdraví Tě trosečník Jitka z ostrova

„Zdraví Tě trosečník Jitka z ostrova Hájek, mně loď na pevninu zvanou škola Uhříněves vyplouvá každý den...“

„Skvělé mamince bych chtěl opravdu poděkovat, protože nepomáhá se spoustou věcí jen mně, ale i desítkám naprosto cizích lidí.“ Na druhém adresním místě se umístili kamarádi a kamarádky. Opět pohled do duší několika žáků: „Řekla jsem

Hájek, mně loď na pevninu zvanou škola Uhříněves vyplouvá každý den...“ a odpověď adresátky Viki zněla: „Zlatý trosečníku, přeji Ti stále příznivý vítr do plachet, ať ti kompas ukazuje cestu správnou a doveđe Tě k Tvým blízkým, přeji zdraví, klid, pohodu, dobrou náladu.“ Barvitost, neotřelé nápady, slovní obraty, styl a obsah většiny dopisů nepotřebují komentáře. Ale to byl jen počátek. Paní učitelka každému na dopis osobně odpověděla s radami a přívětivým hodno-

Dopisy letí do světa z rukou paní učitelky Rothové a autora citace Kuby Ragače

cením a dodala, že „ze vztahů mezi lidmi a nejen dětí a žáků se vytrácejí tradiční hodnoty, jak se k sobě chovat, jak si vážit jeden druhého, a že se prostě potřebujeme. I to byl cíl úkolu si toto osvěžit a připomenout, v čemž mě dopisy moc překvapily a potěšily.“ Protože šlo zároveň o test znalostí pravidel českého jazyka, tak mě zajímalo, jak žáci zvládají dle mě nesmírně složité věty vložené, které plodí nejvíce interpunkčních chyb. „Souhlasím, i já kladu důraz na to, co je z pravidel češtiny pro život podstatné, a kde

by se nemělo chybovat. Jsou to tvrdá a měkká „i“, psaní „s“ a „z“, „mě“ a „mně“ atd. Žáky proto netepu za názvy vložených vět či jiných teoretických konceptů,“ přiblížila nám didaktický přístup paní Rothová. Dále paní Rothová ocenila u výpovědí žáků již zmíněnou velkou upřímnost, osobnostní slohové styly a dodala, že „dalším z cílů těchto dopisů bylo vrátit do komunikace mladých lidí všeobecně ve společnosti již opomíjená slovíčka: mám tě rád..., děkuji..., jsem ti vděčný..., miluji tě...“

V LETOŠNÍM DEVÁTÉM ROČNÍKU BYLY ADRESÁTY OSOBY VEŘEJNÉ

Tyto dopisy byly určeny osobám veřejně známým, co student, to jiný adresát. Zpěváci, herci, celebrity, někteří politici a další žákům známé osoby. V dopisech žáci poodhalili své vzory, které je oslovují, s kterými se ztotožňují či nesouhlasí, odkud čerpají názory a stanoviska, či co kritizují ve veřejném prostoru. Na výkony žáků devátých ročníků to bylo velmi

kultivované čtení, a skoro vylučujeme, že to za ně mohli psát rodiče, vyjma gramatických oprav. Nebylo snadné vybrat ukázky, neboť dopisy i osoby byly na tak mladé lidi zajímavé. Nakonec jsme zvolili citaci z dopisu Kuby Ragače, určeného trochu výstřednímu, ale názorově pevnému umělci, zpěvákovi Danielu Landovi. I když je dopis slohově trochu kostrbatější, z čehož je poznat, že to žákovi nikdo neopravoval, ani trochu to nesnižuje významově a názorově silné poselství patnáctiletého žáka. „Hodně

lidí na tebe má názor, zkrátka jiný, většinou jenom protože tě nikdy nepochopili a zkrátka jejich ega a mindráky to nedovolily... Když se ponořím do tvých textů,

najdu tam pravdu..., ale takovou, že se mnoha lidem nelíbí, páč je tam té pravdy až moc. Například věta pravdivá x-let dopředu: a tak Čechy v sekáči skoupí boháči. To bylo tak

nadčasové, že se nikomu nechťelo věřit. Obdivuju tvoji snahu celé ty roky, s Čechy jsi to myslel vždycky dobře.“ V několika dopisech pak žáci potvrdili nezastupitelnost školní docházky proti distančnímu vzdělávání. „To ale stejně nenahradí starý dobrý osobní kontakt. Možná by byla dobrá taková schůzka i s vámi,“ adresoval Daniel Hašek dopis paní učitelce Rothové a pokračoval: „Váš výklad je totiž o dost lepší než si dělat sám výpisky nebo je jen vytisknout a nalepit. Je mnohem lepší, když stojíte u tabule a vyprávíte nám u toho nějaký příběh nebo historku k tématu.“

V dopisech žáci poodhalili své vzory, se kterými se ztotožňují či nesouhlasí.

PROJEKT MAP II A DIÁŘE Z DOPISŮ

Fiktivní dopisy žáků nezůstaly jen ve školních škamnách. Naše radnice je již několikátým rokem zapojena do evropského projektu MAP II, zaměřeného mj. na objasňování finanční gramotnosti žáků. Na Základní škole Bratří Jandusů se podařilo i za složité situace některé semináře zorganizovat. A co je hodno pozornosti, byl nápad vydat v rámci tohoto projektu v omezeném nákladu diář obsahující výňatky z fiktivních dopisů žáků. Za to zaslouží všichni zúčastnění palec nahoru! Povídání za mě uzavřela paní magistra Rothová literární zkratkou: „Fiktivními dopisy se okno do na-

šich duší pootevřelo, kdo ho chce otevřít dokořán, musí v našem diáři listovat dál.“ Radost z nápadité výuky na Základní škole Bratří Jandusů v době koronavirové by měl i Jan Amos Komenský. Ten ani ve snu nemohl tušit, co to je distanční vzdělávání, ale vnímal nenávist chudých proti bohatým. Proto vydal dílo fiktivních dopisů *Listové do nebe*, které adresoval ke Kristu, aby za občany orodoval.

(Citace z dopisů nejsou redakčně upravovány.)

Milan Kašík

DOPŘEJME SEKAČKÁM, KŘOVINOŘEZŮM A PILÁM VÍKENDOVÝ ODPOČINEK, MY VŠICHNI SI TU TROCHU KLIDU ZASLOUŽÍME

Budme pyšní, že naše Uhřetěves je zelenou obcí! Stačí se projít bytovou zástavbou či kolem Říčanky. Mohou za to díky péči jejich majitelů vymazlené zahrádky, stejně jako upravená zeleň před mnoha domy. Občané Uhřetěvesi, Pitkovic a Hájků si za to zaslouží naše upřímné poděkování. Zatím se také můžeme chlubit i krásnou okolní přírodou a veřejnou zelení, pokud ji ovšem nezlikvidují radní stavbami typu školka v Bytovkách.

Tato péče se pochopitelně neobejde bez hlučných zařízení. Dovolujeme si ale jejich majitele

poprosit, aby víkendovou pohodu a posezení u sousedů v zahradní zeleni neměnili úpravou zahrad v posezení u autodromu. Moc by nás potěšil sekací a řezací víkendový půst od sobotního oběda do konce víkendu.

Některé obce toto dokonce regulují vyhláškou, my se ale stavíme za tolerantnost. Na to snad nepotřebujeme žádný befel z úřadů. Jménem redakce Uhřetěveských občanských novin a všech, kteří dopřejí sousedům nerušený víkend.

DĚKUJEME!

CO SE DĚJE NA RADNICI PRAHY 22?

KOMENTÁŘ RADNÍHO ŠTĚPÁNA ZMÁTLA (KDU-ČSL ZA PRAHU 22. NAŠE MĚSTO.)

Po odvolání starosty Vojtěcha Zelenky se část vládní koalice na radnici Prahy 22 rozhodla starostu znovu vrátit do funkce na dalším jednání zastupitelstva. Nezískala pro to dost hlasů, ale místo smysluplného řešení, které by nabízelo zastupitelům přijatelnějšího kandidáta, než je Vojtěch Zelenka, část radních podmíněně rezignovala. Aby bylo možné lépe pochopit, o co nyní na radnici jde, napsal současný radní Štěpán Zmátlo krátký komentář na stránky oficiálního Uhřetěvského zpravodaje. Podle samozvaných pravidel tohoto listu to ale znamená jen pár řádků, které nemohou obsáhnout celou složitou situaci. Proto napsal radní Zmátlo rozsáhlejší komentář na svou veřejnou facebookovou stránku a naše redakce ho požádala, abychom mohli jeho text takřka v celém znění přetisknout.

PROČ NEMÁ BÝT VOJTĚCH ZELENKA DÁLE STAROSTOU?

A proč se mělo vydržet a najít starostu nového? Nechci do toho všeho vnášet svůj subjektivní pohled, pitvat mezilidské vztahy apod. O tom, že to v Radě již dlouho skřípalo, se v posledních týdnech namluvilo a napsalo dost. Proto se budu držet faktů. Ano, povolební koalice udělala za dobu od voleb v roce 2018

i spoustu dobré práce. Je to zejména otevřenost radnice a komunikace s občany. Koronavirovou krizí se prošlo na výbornou a připravuje se množství nových projektů. Snažili jsme se jednat s developery v zájmu občanů a bojovali za novou výstavbu bez výjimek. Ale kvůli chválení tento text nepíšu.

PROČ TEDY HLEDÁME NOVÉHO STAROSTU?

Proč byl odvolán? Jedním z hlavních důvodů pro mě je, že měl na starost investice. A tady je faktem, že jsme na tom velmi špatně. Rok co rok se nám nedaří proinvestovat velkou většinu plánovaných výdajů. Podíl plánovaných a skutečně proinvestovaných kapitálových výdajů byl v roce 2020 jen 29 % a o rok dříve 24 %. Některé záměry máme v rozpočtu už potřetí a stejně k nim nemáme ještě ani stavební povolení. Na účtech nám

141 mil. Kč. Celých 86 mil. Kč z výsledků hospodaření předchozích let jsme pak ani v loňském roce nezapojili do rozpočtu. To jsou v poměru k 127 mil. Kč, které Městská část Praha 22 (MČP22)

Čísla nevypadají dobře, ale ještě horší je podle mého skutečný stav přípravy zásadních školských investic.

ročně obdrží v rámci finančních vztahů mezi Magistrátem hlavního města Prahy (MHMP) a státem, obrovské částky.

Čísla nevypadají dobře, ale ještě horší je podle mého skutečný stav přípravy zásadních škol-

ských investic. Nejdále je MŠ/ZŠ Pitkovice. Je sice vysoutěžený zhotovitel, ale podle slov Vojtěcha Zelenky z minulého týdne ještě minimálně 10 měsíců nebudeme mít pravomocné stavební povolení. Paradox, že? Projekt

podzemní MŠ V Bytovkách, zatím nemá ani nepravomocné stavební povolení, je komplikovaný a v okolí se proti němu zvedl silný odpor. Odvolávání a soudní spory budou pravděpodobně trvat roky. Navíc projekt již v přípravné fázi zdražil ze slibovaných 90 mil. Kč na dvojnásobek! U ZŠ Romance aktuálně probíhá architektonická soutěž. Ale začíná se vlastně znovu, přestože v roce 2019 získal záměr územní rozhodnutí. V červnu 2019 i únoru 2020 jsme v Uhřetěvském zpravodaji psali, že počítáme s jeho využitím v rámci architektonické soutěže. Sám Vojtěch Zelenka ve zpravodaji psal o tom, že začít úplně znovu, včetně nového územního rozhodnutí, by znamenalo zdržení o dva roky. Ale během roku 2020 došlo ke změně konceptu a příprava nabrala zpoždění. Na začátku volebního období jsme předpokládali, že školu otevřeme v roce 2023. Nyní už je to odhad počátku výstavby. Velmi mě zne-

pokojuje i fakt, že ZŠ Romance připravuje stejný tým jako prodraženou MŠ Bytovky. Zkrátka je velmi pravděpodobné, že za celé volební období nezačneme stavět žádnou infrastrukturní investici. Natož abychom nějakou dokončili. Pořád slyším, že projekty jsou připravené, ale blokují je účelová odvolání. Jednak je slovo účelové spekulativní, a pak odvrací pozornost od faktů. Na odvolání má stěžovatel zákonné právo. A pokud je stavba připravena podle platných stavebních předpisů a ve vztahu ke svému okolí přiměřeně, zkrátka dobře, pak je i proces přezkumu úměrný a dá se s ním v plánování doby realizace počítat. To se bohužel u klíčových infrastrukturních záměrů, tj. ZŠ Romance nebo MŠ V Bytovkách, nestalo. Naopak. Prosazování bylo i v rámci koalice na sílu, o snaze domluvit se v Zastupitelstvu ani nemluvě.

Samotná delimitace ZŠ Romance, tj. převedení investice z MHMP na naši MČ, **nejdůležitější investice v novodobých dějinách Uhříněvsi, proběhla bez schválení Rady nebo Zastupitelstva.** Bylo to z rozhodnutí starosty. Také před záměr nevyužít v architektonické soutěži platné územní povolení byly mnozí koaliční zastupitelé postaveni jako před hotovou věc. Včetně například mě nebo dalšího radního Radka Koutského (gesce školství). A protože se všechny koaliční zastupitele o správnosti záměru nepodařilo přesvědčit a tato podoba architektonické soutěže by tak v Zastupitelstvu

pravděpodobně nezískala potřebnou většinu, schválila vyhlášení soutěže jen Rada. Přitom ve všech normálních městech se stavební záměry nebo architektonické soutěže za stamiliony schvalují v Zastupitelstvu.

Další fakta ohledně toho, že v investicích, ale i právním povědomí, není na MČP22 vše v pořádku, přináší **zpráva kontrolního výboru.**

Čtěte: https://www.praha22.cz/modules/file_storage/download.php...

Někdo třeba namítne, že v kontrolním výboru má většinu opozice. To ale přece nic nemění na faktu, že není možné, aby se **neshodovaly smlouvy schválené Radou a ty skutečně podepsané.** Navíc **v milionových rozdílech.**

Pro mě je nejhorší bagatelizace a zamlčování kolem tohoto problému. Na rozdílnost smluv jsem upozornil už dva měsíce před projednáním kontrolním výborem. Interně Pavla Kosaře, místostarostu a právníka MČ. Opakovaně ústně a i písemně. Problém neřešil a doporučil mi, ať se tomu dále nevěnuji, a ani s tím nekonfrontuji nikoho dalšího. Následně lhal o své roli, aby se pak ukázalo, že dodatek sám za MČ dojednával a rozdílné pasáže smluv jsou jeho dílem. **Pokud je takové jednání vědomé, je to podvod.** Bohužel to není jediný případ ohýbání práva od místostarosty

a právníka Pavla Kosaře.

Otázka je, proč to došlo tak daleko. **Možná je za tím nezkušenost.** Nejen s vedením obce, ale i nezkušenost **manažerská s vedením týmů.** Spíš jsme ale problémy v koalici nechťeli vidět. Má odpověď na to, proč mají někteří lidé

tendenci problémy nevnímat, v horším případě si na ně zvykat, a v tom nejhorším je ještě hájit, vidím ve známém syndromu varžené žáby: Zatímco žába hozená do horké vody hned vyskočí, tak ta, která se ve vodě pomalu ohřívá, nereaguje. Pořád si říká: Je sice teplo, ale ještě to jde. A nakonec se uvaří zaživa. Ztratila schopnost včas zareagovat. A to se nám podle mě stalo. Tak dlouho si říkáme, že to, co jiní označují za vážný problém,

žádný problém není, až jsme tomu jednoduše uvěřili. Teď vás možná napadne, zda odchodem starosty – osoby zodpovědné za stav investic – nedojde k jejich ještě většímu zpoždění. Právě naopak. Šestnáct měsíců do konce volebního období je ještě dost času některé věci změnit.

Jak jsem již psal v Uhříněveském zpravodaji, byl bych rád, aby se na základě původní koalice našla stabilní většina, která na radnici zůstane do konce volebního ob-

dobí. Vztahy mezi radními jsou sice pošramocené, ale **politika není vůbec lehké řemeslo.** Dokonce je to někdy velmi nepěkná věc. Nejjednodušší a nejzrádnější je vidět ji vždy černobíle. Podle mého názoru vypadalo dobré řešení tak, že bude v zájmu všech podepsaná koaliční smlouva a udělá se tlustá čára za obdobím vypjatých emocí a nikým nekontrolovaných kroků. Překonají se věcné rozpory ohledně investic.

LIDÉ V PRÁCI NEMUSÍ BÝT KAMARÁDI, ALE MŮŽOU SPOLUPRACOVAT. OSTATNĚ KVŮLI TOMU BYLI ZVOLENI.

Ne aby spolu chodili na obědy. Bohužel se při vyjednávání ukázalo, že to není možné. Jediným cílem koaličních vyjednávačů bylo zvolit znovu Vojtěcha Zelenku starostou. Programové otázky se neřešily. A i teď po jeho opětovném nezvolení je znovu hlavním požadavkem alespoň jeho návrat do Rady MČ. To už se ale vyjednává i s některými opozičními zastupi-

teli. S kolegou radním Radovanem Koutským plánujeme při dalších jednáních vystupovat ve shodě. A v případě, že bude dojednána většina v Zastupitelstvu bez naší účasti, budeme i dále prosazovat program, s nímž jsme kandidovali. Tedy **realistický přístup ke správě obce, hospodárnost a do držování práva.**

Štěpán Zmátlo

TAK SE NÁM TU ROZMOHL TAKOVÝ NEŠVAR...

Ať už u nás doma, nebo ve světě, někteří politici demokratických zemí se poslední dobou rozhodli následovat totalitní způsob vládnutí, ve kterém si jen oni sami vybírají, se kterými novináři chtějí mluvit. Popírají pravidlo, že jsou odpovědní celé veřejnosti, zastupované všemi médii, a ne pouze těmi, které oni sami politicky či fi-

nančně ovlivňují nebo přímo řídí. Bohužel se nám ten nešvar rozšířil i do Prahy 22, když na naše otázky odmítali a odmítají odpovídat čelní funkcionáři obce včetně starosty. V minulých dnech nás oslovil spolupracovník a novinářský, vydavatelský matador Milan Kašík, že by zkusil pro náš list udělat

rozhovor s místostarostkou Kateřinou Erbsovou. Mělo jít o férové interview, které mělo ukázat také její pohled na současnou politickou krizi v obci. Bohužel, paní místostarostka ke své škodě odmítla, rozhovor nakonec stejný autor dělá pro oficiální Uhříněveský zpravodaj.

Držme jim oběma palce, aby to dobře a seriózně dopadlo. A přejme si, aby se také do české kotliny vrátila demokratická kultura, ve které si politik a veřejný činitel nevybírám, kdo konkrétně nebo jaké médium si ho dovolí zpovídat. Aby se nám ten nešvar ještě dále nerozlezl...

Redakce

ZVLÁŠTNÍ PŮVAB UHŘÍNĚVESKÉHO DĚKANSTVÍ

Ten dům na náměstí Bratří Jandusů se v ničem nepodobá budovám v okolí. Tvarově pestrý, nápadný, a přece uměřený nese už osm let titul kulturní památky. Podle návrhu architekta Rudolfa Stockara tu stojí od roku 1913. Dnes v něm sídlí Římskokatolický farní úřad u kostela Všechných svatých a Řeholní institut Rozjímavých sester sv. Dominika. Budova tak pokračuje v tradici zdejších far, a ta historie je vskutku notně dlouhá. Pozoruhodná stavba z roku 1913 měla na co navázat.

TAKHLE TU ŠEL CÍRKEVNÍ ČAS

Nejstarší zmínky o zdejších kostelech a farních spadá do 14. století, kdy tu sloužili plebáni, v tehdejší terminologii duchovní správci a faráři, zejména na venkově. V kronikách se jich podařilo dohledat devět, nejstarší, který tu působil do roku 1363, nosil jméno Rydlín. Pak se historické prameny na víc než sto let odmlčely, zůstala jediná informace, že po husitských válkách se tu přijímalo podobení. Vydrželo to až do Bílé hory, po které fara přešla do katolických rukou.

V roce 1624 sem nastoupil jako farář staříčský (kronika psala: v letech sešlý) Matyáš Novacius. Původně sice byl podobojí, ale protože přestoupil ke katolické víře, mohl spravovat církevní oblast, do které patřily i Říčany, Koloděje a Jažlovce.

Bydlet měl kde, v domku v zahradě dnešního farního úřadu na náměstí Bratří Jandusů. Zřejmě

stavení chudícké, dřevěné, s doškovou střechou, ale už v roce 1639 tu prokazatelně stála dřevěná fara. Leč nevydržela. V zemi řádila třicetiletá válka, Uhříněvsi se prohnala švédská vojska a celou ves i s farou vypálila. Až roku 1650 se objevil nový farář, uher- ský rodák Jan.

Bydlení ve zničené vesnici zřejmě nenašel, a ani v Říčanech, kde se usadil. Chodil tam tedy jíst a spát dům od domu. Sice spoléhal na slib, že mu faru postaví, ale protože se nic nedělo, po pár měsících tu vzdal a šel pryč.

V Uhříněvsi se tak kamenná fara objevila až v roce 1771, o což se zasloužil farář František Bedřich Želecký či snad Želivský. Stála opět v dnešní farské zahradě a vydržela dlouho. Jenže i do ní se zakousl čas. Pro zchátralost a nevyhovující stísněnost padlo rozhodnutí starou budovu strhnout a postavit novou.

zdroj: Facebook.com

ARCHITEKT VÍC NEŽ ZAJÍMAVÝ

Povolání ke stavbě bylo vydáno v roce 1913, kdy farnost vedl kněz František Xaver Pavel Kahoun. Uhřetev už zdaleka nebyla chudou vesnicí, průmyslová revoluce 19. století ji pozdvihla mezi nejvýznamnější součásti okresu, v roce 1913 dokonce povýšila na město. Bylo jasné, že nová fara tomu má odpovídat.

Projekt vypracoval absolvent pražské techniky, architekt **Rudolf Stockar von Bernkopf**. K Uhřetevsi měl dokonce osobní vztah: dožila tu jeho matka Františka Vojtěška a v roce 1899 byla uložena na místním hřbitově. Sedmadvacetiletý Stockar stál na počátku kariéry, navíc v časech, kdy se architektura rychle proměňovala. Ještě zastihl secesi, ale už prožíval nástup moderny 20. století, mezi jejíž přední tvůrce se časem zařadil: kubismus, rondokubismus, art deco, konstruktivismus, funkcionalismus. Jako ředitel designového sdružení Artěl navrhoval i nábytek a drobné předměty (mimo jiné krásné čajové servisy), v projektovaných domech často zařizoval i interiéry.

Budova uhřetevského děkanství vlastně jeho vývoj naznačuje. Ozývá se v ní odcházející

historizující styl, secese i moderny. Na první pohled zaujme válcové nároží zakončené terasou, nad níž se zdvihá opět válcová věž. Stěny terasy zdobí dva kruhové medailony, Panna Maria s dítětem a Kristus Dobrý pastýř. Kruhovitou část citlivě svírají dvě křídla s vysokými okny. V interiéru v roce 1995 zaznamenali ještě několik kusů kubistického nábytku, zřejmě podle Stockarových návrhů. Dnes už tam nejsou.

V roce 2013 byl celý areál bývalého děkanství a dnes farního úřadu prohlášen kulturní památkou. Odůvodnění? „Na území Prahy představuje vzácně dochovaný ucelený soubor církevní stavby i s rozsáhlým hospodářským zázemím. Reprezentativní pojetí hlavní budovy odráží význam stavby začleněné do prostředí tehdejšího městyse, který byl právě povýšen na město Uhřetev.“

Za zajímavost ovšem stojí ještě jedna informace: stavební povolení bylo vydáno v dubnu 1913 a v prosinci téhož roku už péčí uhřetevského stavitele Aloise Jenšovského budovu slavnostně otevírali! Inu, jiná doba...

Marie Homolová

TOHLE BUDE DRAHÉ

aneb JAK EKOSPOL VYDĚLÁ NA OBČANECH PRAHY 22

První červnový den začala společnost EKOSPOL miliardáře Evžena Korce prodávat projekt Ekobyty U Obory. Rezervace i cedulky „PRODÁNO“ přibývají, jistě nebude dlouho trvat a všech 69 bytů získá nové majitele. A to přes fakt, že cena za metr bytu je přes 100 tisíc korun a garážové stání ve sklepě přijde na více než 300 tisíc, před domem skoro na 200 tisíc. A jak bystře dodávají prodejní prospekty – v ceně není zahrnut sklep. Jenom v tomto projektu můžeme očekávat minimálně 200 nových spoluobčanů, které sice s radostí vítáme, ale přece jen bychom je rádi upozornili, že už teď nám v obci dost často neteče voda a trpíme zde obecně drastickými infrastrukturními problémy. Také míst ve školkách a školách není nazbyt, skoro se dá předpovědět, že během roku nebo dvou nebudou žádná. S výčtem potíží by se dalo pokračovat, ale to každý občan Prahy 22 dobře ví. A naši nováčci brzy zjistí, že realita je jiná než reklamní prospekty.

EKO NAOKO

Výstavba projektů společnosti EKOSPOL v Uhříněvsi není žádná novinka. Bujaře probíhá už od začátku tisíciletí, ale po nástupu nové politické reprezentace starosty Vojtěcha Zelenky dostala opravdovou „zelenou“. Skoro by to vypadalo, že pan starosta byl jat svým zájmem o ochranu přírody, a snad proto se rozhodl vycházet firmě s tak ekologicky působícím názvem mimořádně vstřícně.

Popravdě by mu v takovém případě měl někdo sdělit, že ono „EKO“ nemá nic společného s ekologií, a už vůbec ne s přírodou, ale jde o iniciály majitele. Nu ano – Evžen Korec.

Pravda je ale ještě horší. EKOSPOL během své existence postavil některé z nejošklivějších novodobých paneláků, jaké se dají v České republice najít. Kdo nevěří, nechť si na webových stránkách firmy otevře „referenční objekty“. Na mnohých z nich by se dalo vyučovat, co to je architektonické peklo. Budiž přičteno předchozím politickým reprezentacím Prahy 22 k dobru, že výsledky řádění tohoto developera v Uhříněvsi patří z estetického pohledu k tomu nejlepšimu, co EKOSPOL postavil. Laťka sice není nijak vysoko, ale nedopadli jsme jako „Výhledy Barrandov“ nebo „Nové Měcholupy IV“.

A CO INFRASTRUKTURA, PÁNOVÉ?

Jenže vizuální elegance není to, o čem nyní bude řeč. Ve skutečnosti jde o peníze.

Nová výstavba je pro každou obec či městskou část problém. Znamená to dopravní zatížení, potřebu řešit kanalizaci, kapacitu dodávek vody, odpadové hospodářství, znamená to také nové děti, a tedy poptávku po místech ve školkách a školách. Je to mnoho povinností, a hlavně mnoho investic. Proto obce a města po-

žadují po investorech příspěvky na rozvoj veřejných služeb. Třeba jedno nové místo ve škole či školce znamená skutečně obrovské investiční náklady. Záleží na tom, jak je obec rozumná a schopná stavět, ale bavíme se o 700 tisících až jednom milionu korun na žáka.

V posledních letech se kvůli snížení korupčních rizik postupně prosazuje systém, kdy nejsou dojednávány podmínky pro kaž-

zdroj: Ekopol.cz – projekt Ekobyty U Obory

dý projekt zvlášť, ale kdy radnice vyhlásí obecně nějaké více či méně jednoduché pravidlo. To je férový postup.

V Uhříněvsi platí od roku 2019 pravidlo prosazené tehdejší starostou Zelenkou, kde investor při-

spěje částkou 1000 korun za každý metr čtvereční hrubé podlažní plochy (HPP). Ta je pro tyto účely počítána bez garáží a technického zázemí. Což je samo o sobě asi chyba, ale o tom by měli diskutovat zastupitelé a radní.

TISÍC NENÍ VŮBEC MOC

Oněch tisíc korun za metr HPP může vypadat jako spousta peněz. Například EKOSPOL vedle zmíněného projektu U Obory chystá v Uhříněvsi ještě projekt další (znovu pod poměrně klamavým marketingovým názvem Ekocity Uhříněves II). Dohromady měří něco málo přes 19 000 metrů čtverečních HPP. Takže EKOSPOL by měl Praze 22 vyplatit 19 milionů korun.

Podívejme se, kolik by za stejné metry zaplatil developer jinde. Třeba v takovém dvojměstí Brandýs nad Labem / Stará Boleslav by to bylo minimálně 87 milionů. Nu ano, je to tak. Již jsme zmínili, že U Obory má jít o skoro 70 bytů. Ekocity doplní počet pro zjednodušení do počtu 500 bytů (ve skutečnosti to bude víc, ale neďalejme si to složitější). V onom Brandýse mají různé sazby za byt (podle velikosti odstupňované na 130, 195 a 260 tisíc korun).

Převedeno na připravované projekty EKOSPOL v Uhříněvsi by to vycházelo průměrně na 175 tisíc korun za byt. Což je 87,5 milionu korun.

Asi není pochyb, že 87,5 milionu je trochu víc než 19 milionů. Že by Brandýs byl více než čtyřikrát lepší adresou, než je Uhříněves? Je třeba si představit dopad nové výstavby. Praha 22 měla k letošnímu 1. lednu skoro 11 tisíc obyvatel. Více než 500 bytů postavených firmou EKOSPOL znamená odhadem 1000 nových sousedů, tedy prakticky růst počtu obyvatel MČ skoro o deset procent. To je o deset procent více aut, o deset procent více elektřiny proudící kabely, o deset procent více spotřebované vody a vypouštěných splašků, o deset procent více odpadků... To všechno znamená obrovské náklady městské části.

Pokračování na následující straně 8

zdroj: Ekopol.cz – projekt Výhledy Barrandov

Chválíme

Palec nahoru si zaslouží zřejmě radní MČ Praha 22 za dopravu. Oceňujeme zejména upravenou zkratku, přirozený chodníček vyšlapaný občany kolem domu v Bytovkách, a také novou část chodníku pro obyvatele obytných domů v Bečovské ulici. Maličkost pro radnici, přínos pro pohodlí občanů. Již jednou jsme na tomto místě také chválili úpravu Husova náměstí moderní, nepravidelně štípanou žulovou dlažbou. I zde někdo moudrý kopíroval nejkratší spojnici vyšlapané občany. Snad jen ten počet laviček je možná zbytečně nafouklý...

Kritizujeme

Jak jsme se dozvěděli z posledního radničního zpravodaje, gigantickým projektům není konec. Naše nádraží s krásnou historickou budovou bude možná dostavěno, nebo dokonce i nahrazeno moderním objektem. Proč ne, je to přirozený architektonický směr, ale trochu se bojíme, aby tak nezaničil půvab tohoto zachovalého místa. A také toho, aby i v tomto případě nešlo hlavně o lukrativní zakázku spřízněné architektonické firmě.

UHŘÍNĚVESKÉ OBČANSKÉ NOVINY
ROČNÍK II, ČÍSLO 4
VYCHÁZEJÍ: 10 X ROČNĚ, V NÁKLADU
7000 KUSŮ, NEPRODEJNÉ
VYDAVATEL: ASTRÁIA, SPOL. S R. O.
POD MARKÉTOU 87, PRAHA 10-HÁJEK,
REDAKCE@OBCANUHŘINEVES.CZ
IČ: 25758179, EV. Č. MK ČR E 24047
VYDÁNO DNE: 7. 6. 2021
ČLÁNKY A FOTY BEZ UVEDENÍ ZDROJE
JSOU REDAKČNÍ MATERIÁLY.
VYROBENO Z RECYKLOVANÉHO PAPIRU.

Pokračování z předcházející strany 7

NEPENĚŽNÍ FINTA, ALE PROČ?

Jenže ve skutečnosti ani těch 19 milionů MČ nedostane. Úřadující starosta Zelenka (jsme stále v roce 2019) totiž využil toho, že jeho vlastní pravidla umožňují „nepeněžit“ plnění. V případě EKOSPOLu dohodl „zaplacení pozemky“.

Proč? To se z důvodové zprávy předložené Zastupitelstvu městské části nedozvíme. Komu to pomohlo? Nelze najít žádný benefit pro MČ a její obyvatele. Samozřejmě určitě to pomohlo EKOSPOLu – kdyby to

pro něj bylo nevýhodné, tak samozřejmě nedá svoje „hodnotné“ pozemky a raději zaplatí 19 milionů. Těžko si představit podnikatele, který by radostně dal více, než by měl.

CO VLASTNĚ MČ DOSTALA?

EKOSPOL, starosta Zelenka a radní i koaliční zastupitelé, kteří smlouvu v roce 2019 schválili, se ovšem tváří, že Uhříněves narazila na filantropického developera, který nemůže odolat touze rozdávat plnými hrstmi.

Na poněkud nesourodou hromádku pozemků (pro zajímavost: některé z nich nebyly ani ve vlastnictví EKOSPOLu, ale jiné spřízněné firmy) byl vypracován posudek, podle kterého mají hodnotu 28,4 milionu korun. Čili jako by MČ získala ještě devět milionů nad rámec vlastních pravidel jednání s investory. To bychom snad měli nechat za EKOSPOL sloužit děkovnou mši. Jenže: S odhady pozemků se

dá čarovat ne snad podle libosti, ale určitě hodně. Znalecký posudek na jeden z oněch pozemků byl například dělán sice stejným znalcem, ale jinou metodou než na všechny ostatní. Už tohle vypadá jako klasická „účelovka“.

Takže je třeba se zeptat: Mají opravdu takovou cenu? To bychom se dozvěděli v případě, že by se je MČ pokusila prodat. Jinak jí – popravdě – nejsou k ničemu. Vzhledem k tomu, že nejde o stavební parcely, část by bylo možné nejlépe charakterizovat jako mokřad. Není naprosto jasné jakékoli jejich ekonomické využití. Takže lze situaci pojmenovat i tak, že se

EKOSPOL zbavil parcel, které mu byly k ničemu, a MČ získala pozemky, pro které asi nikdy nenajde využití.

Škoda že se radní a tehdejší starosta alespoň nepokusili zjistit, kolik za ty pozemky původně zaplatil EKOSPOL a jeho spřízněná firma. Jistě by to pomohlo posouzení, jakou hodnotu vlastně reálně mají.

V každém případě při normálním postupu by MČ získala alespoň těch 19 milionů. Místo toho bývalý starosta Zelenka zařídil, že dostala mokřad, kousky polí určené ke sportu a rekreaci a pár kusů komunikací, chodníků... a podobně.

GRATULUJEME PANU KORCOVI K VÝDĚLKU

Takže závěrem: Měli bychom být opravdu šťastní, že Evžen Korec díky exstarostovi Zelenkovi přidá ke svým 3,5 miliardy korun (podle časopisu Forbes) další pořádně tučný balík. Jeho EKOSPOL se vyhnul spolufinancování dopadů růstu obyvatel na nutné investice

MČ, takže z každého bytu bude mít o poznání větší zisk.

Bylo by hloupé panu realitnímu magnátovi závidět, ale skutečně mu mají přispívat do prasátka všichni obyvatelé naší městské části? Protože ty peníze, které MČ nezískala od EKOSPOLu, ale

které bude potřeba zaplatit na investice nutné ke zvládnutí růstu počtu občanů o deset procent, to jsou například ty peníze, které se vybírají na vyšší dani z nemovitostí.

Pavel Janů

Z REDAKCE

PŘEVZÍT ODPOVĚDNOST, NEBO ODEJÍT

Květnové jednání zastupitelstva MČ Praha 22 přineslo občanům žalostný výsledek: Uhříněves nadále bude postrádat starostu, navíc čtveřice radních předem ohlášenou rezignací podminovala i činnost rady. Voliči se mohli přesvědčit, jak vypadá naprostá bezradnost komunální politiky.

Po marném pokusu zvolit znovu za starostu Vojtěcha Zelenku přiznala první místostarostka rozpad obecní koalice. Neznamená to žádnou tragédii, jen nepůjde prosazovat zásadní rozhodnutí hrubou silou bez poctivé politické práce. Navíc čtveřice radních spojených s bývalým starostou společně ohlásila svou rezignaci. Sice až k 31. červenci a podmíněně, ale bez jakékoli ochoty přiznat politickou porážku. Ačkoli se na veřejnosti pyšní, jak silný cítí mandát, ve skutečnosti v současné zapeklité situaci odmítají převzít za vedení obce odpovědnost.

Občané od nich přitom právem očekávají opak: nefňukat, chovat se státnicky. Neřešit minulost, ale budoucnost, občany nerozdělovat, nýbrž stmelovat. Odstoupení radních krizi na radnici ještě prohloubí. Tím ale promarní šanci spravovat věci veřejné v zájmu obce. Pokud by radní Erbošová, Kosař, Lagner a Krátký chtěli odpovědnost za své politické selhání opravdu přijmout, podle mého by se museli vzdát mandátu zastupitele ve prospěch svých stranických kolegů. Volby přece nevyhráli sami? Místo toho utíkají od práce jako uličníci. Když nám to nevychází, po nás potopa?

Tomáš Mašinda, spolupracovník redakce